

ON S'AMAGA LA VERITAT ? MIQUEL GOZALBO

Del 3 de maig al 28 de juny de 2025

Inauguració: 03 de MAIG a les 12h

MIQUEL GOZALBO, a cavall entre el s. XX i el segle XXI, ha esdevingut un referent de l'escultura amb ferro i pletines del qual ha creat una obra suggerent, valuosa i compromesa amb l'art.

Ja sé que diran vostés que no és tal o qual gran manipulador del "acer corten", però és l'alquimista de l'acer de la construcció, que això són aquestes tires de ferro forjat. Treballant i retreballant aquestes peces arriba a la transformació de la matèria, donant-li un aspecte més dolç, suau i tàtil, com si de cautxú es tractés.

MIQUEL GOZALBO té una sèrie d'obres com banderes o draps en l'aire i que en la mostra intitulada "drap the draps" en va mostrar una. Aquesta peça que anomenava bandera, anava caent a trossos, tot i la duresa del material, s'esmicolava pel seu propi concepte. Aquesta sèrie de draps o domassos que complien la seua funció de cobrir, ocultar quelcom, ja anunciava aquesta nova etapa.

MIQUEL GOZALBO a l'exposició que ara inaugurarem a la galeria Cànem, embolcalla, oculta, acarona, ho lliga, tot esperant l'objecte per a la seua ocultació o buidatge. Les clàssiques bandes metàl·liques ara voldrien la funció de material tèxtil, embolcallant uns objectes que els pressuposem existents.

MIQUEL GOZALBO ha capgirat els ulls, la seua mirada, cap endins, fent de les parpelles el mantell que insinua les noves obres, però aquest teixit ocular, càlid i humit, és, de fet, el dur i absorbent teixit del ferro. Teixit, com túnica d'escates, que abraça l'objecte, prenent la seua forma i, alhora, servint-li per a la defensa. Ningú no sap encara si en traure'l, el teixit, com en un joc de màgia, l'objecte hi seria o no, ja que, certament no el trobem en la peça de la pistola. Potser la intenció de Miquel Gozalbo tracta d'ocultacionisme o absència. Ocultació en el cas del got, inexistència en el cas de la pistola, però en tots dos casos, absència.

MIQUEL GOZALBO, potser inconscientment ens revela una nova iconografia: la pistola no està a la cartutxera, perill, i el got ens porta a la imatge de la font. Una manera nova de mencionar les coses, els objectes, les situacions sense la presència d'elles mateixes. Parlaríem de la presència de l'absència. (Ara em ve a la memòria la plaça major d'Alcanyís i l'acció de Pablo Serrano, així intitulada "la presencia de la ausencia", en uns llunyans anys 70, pels voltants dels inicis d'aquesta galeria).

El món ens ha dit fins ara (a la galeria o a l'art) que difícil es veure, creure i crear: si no n'hi ha res, què en vols contar? L'ocultació soporta, absorbeix, xucla l'objecte i les situacions.

RAFAEL MENEZO